

**TELE
INDUSTRIEN**
teleselskabernes
branchesamarbejde

Energistyrelsen

Anja Junker Palsgreen
tele@ens.dk

25. november 2016

Høring over udkast til ændring af bekendtgørelsen om radioudstyr og elektroniske forhold

Telekommunikationsindustrien (TI) fremsender herved sine bemærkninger til ovennævnte høring.

Overordnede forhold

Grundlæggende forekommer det ulogisk, at man i bekendtgørelse om radioudstyr og elektromagnetiske forhold indsætter en bestemmelse i §1, stk. 4, som fastslår, at Lov om radioudstyr og elektromagnetiske forhold og denne bekendtgørelse ikke (TI's understregning) finder anvendelse for radioudstyr, som udelukkende anvendes i forbindelse med aktiviteter bl.a. vedr. statens aktiviteter indenfor strafferetsplejen, hvis Energistyrelsen har udstedt forsøgstilladelse eller tilladelse til anvendelsen, hvorefter der i samme bekendtgørelse indsættes nye bestemmelser i §§ 17 og 18, som indeholder retningslinjer for tilladelser til netop sådant udstyr.

Uacceptable forstyrrelser

I bekendtgørelsens § 2, nr. 6 indsættes en definition på "uacceptable forstyrrelser", som TI finder upræcis. Det fremstår for TI uklart, hvorledes begrebet "uacceptable forstyrrelser" efter definitionen skal forstås, hvilket TI finder uhensigtsmæssigt.

Det er dog TI's forståelse, at bestemmelsen som konsekvens vil have, at uacceptable forstyrrelser i bekendtgørelsens forstand ikke vil kunne hidrøre fra radioudstyr, som er etableret baseret på forsøgstilladelse eller tilladelse fra Energistyrelsen. På den baggrund forekommer det uforståeligt, at der i de nye §§ 17 og 18 i bekendtgørelsen, som omhandler forsøgstilladelse og tilladelser til radioudstyr, anvendes begrebet "uacceptable forstyrrelser".

Det er uhensigtsmæssigt, at det i definitionen fastslås, at "uacceptable forstyrrelser" ikke omfatter radioudstyr omfattet af forsøgstilladelse eller tilla-

delser, hvorefter det i bestemmelserne om netop disse opstilles forudsætninger om, at radioudstyret ikke må skabe uacceptable forstyrrelser.

TI er helt enig i, at det i forbindelse med forsøgstilladelse og tilladelser til radioudstyr er afgørende at sikre, at sådant udstyr ikke vil genere den normale mobilkommunikation uden for de snævert afgrænsede anvendelsesområder. Dette må imidlertid skulle beskrives på anden vis i bekendtgørelsen.

Bred kreds for forsøgstilladelser

Det fremgår af § 17, stk. 1, nr. 1, at Energistyrelsen kan udstede forsøgstilladelser til en institution under Direktoratet for Kriminalforsorgen eller til en boform på det sociale område. Dette synes at være en meget bred kreds i forhold til det anvendelsesområde, som indledningsvis er blevet drøftet med mobilselskaberne, hvor sigtet alene var angivet til at skulle omfatte ganske få institutioner – i øvrigt beliggende uden for tæt bebyggede områder.

Det fremgår endvidere, at Energistyrelsen ikke vil kunne nægte at udstede tilladelser, såfremt ansøgningerne i øvrigt lever op til kravene. Det betyder derfor, at et snævert anvendelsesområde næppe i praksis vil kunne fastholdes, idet den eneste mulighed for begrænsning vil være i forbindelse med radioudstyr, som anvender frekvenser, som anvendes baseret på tilladelser fra Energistyrelsen, hvor tilladelseshaverne vil kunne nægte at indgå den nødvendige aftale, som er forudsætningen for at kunne få en forsøgstilladelse efter bekendtgørelsen.

Dette forekommer uhensigtsmæssigt, hvorfor TI skal anmode om, at der i bekendtgørelsen sker en begrænsning af kredsen, der kan tildeles forsøgstilladelser og tilladelser, så det bliver bedre i overensstemmelse med de drøftelser, der indledningsvis har været med branchen.

Den påtænkte anvendelse

Af § 17, stk. 1, nr. 3 fremgår at der kun gives forsøgstilladelse til udstyr, "som udelukkende påtænkes anvendt inden for et geografisk område eller i en ejendom eller en del heraf, som institutionen eller boformen råder over".

Denne formulering kunne indikere, at det vil være tilladt at flytte rundt på radioudstyret, når det blot sker inden for det angivne område. Kontrollen af at der ikke sker elektroniske forstyrrelser uden for det angivne område, vil imidlertid forudsætte, at udstyret til brug for jamming kun anvendes som installeret og testet, dvs. fast monteret og med uændret sendeeffekt mm, herunder parametersætning for drift, som vedrører styringen af støjsignaler i forbindelse med jammingen.

Dette bør klart fremgå af bekendtgørelsen. Ethvert ønske om ændring af et etableret anlæg omfattet af en forsøgstilladelse skal derfor baseres på en ny sagsbehandling og tilladelse.

Aftale med mobiloperatørerne som bilag til forsøgstilladelsen

Det fremgår af § 17, stk. 3, at Energistyrelsen vil vedlægge aftalen indgået med de relevante frekvenstilladelsesindehavere som bilag til den forsøgstilladelse, der udstedes. Det fremgår imidlertid ikke præcis af teksten, hvilken status dette bilag har.

TI forudsætter, at aftalen og dens indhold har samme status som øvrige vilkår, der af Energistyrelsen stilles som forudsætning for forsøgstilladelsen. Dette skal klart fremgå af bekendtgørelsen. Misligholdelse af aftalen vil såle-

des kunne medføre påbud fra Energistyrelsen eller tilbagekaldelse af tilladelsen, jf. §§ 20 og 21, ligesom manglende overholdelse af vilkår i aftalen vil kunne medføre bortfald af aftalen, hvorefter givne tilladelser automatisk bortfalder uden varsel jf. § 21, stk. 2.

Forlængelse af forsøgstilladelsen

Det fremgår af § 19, at Energistyrelsen kan forlænge en forsøgstilladelses varighed indtil der er truffet afgørelse om hvorvidt der kan udstedes en permanent tilladelse.

TI har svært ved at forestille sig situationer, hvor det giver mening at forlænge en forsøgstilladelse. Hvis det ikke i løbet af en periode på 1 år er lykkedes at få radioudstyret til at fungere på en måde, som tilsiger en permanent tilladelse, vil det efter TI's opfattelse være mere relevant at stoppe forsøget og evt. starte på en frisk fremfor at forlænge forsøgsperioden.

TI foreslå derfor at § 19 i bekendtgørelsen udgår.

Dækning af omkostninger

I forbindelse med ansøgernes indgåelse af aftale med "berørte tilladelsesindehavere", den efterfølgende ansøgning om forsøgstilladelse, jf. § 17, og tilladelse, jf. § 18, vil der være omkostninger forbundet med blandt andet tilladelseshavernes administration og eventuelle deltagelse i gennemførelsen af tekniske test samt evaluering af resultatet af disse tekniske tests.

Det er derfor af væsentlig betydning for mobiloperatørerne, at det i bekendtgørelsen fremgår klart, at samtlige omkostninger for "berørte tilladelsesindehavere" i forbindelse med ansøgningsprocessen dækkes af ansøgeren.

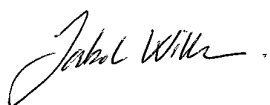
Underretningspligt

Der er i §§ 17, stk. 6 og 18, stk. 6 i udkastet til bekendtgørelse indsat en underretningspligt, som indehaveren af tilladelsen skal opfylde i tilfælde af, at "der sker ændringer i forhold til betingelserne for udstedelsen af tilladelsen".

Eftersom ændringer i sådanne forhold har væsentlig betydning, bør underretningspligten udvides, således at også "berørte tilladelsesindehavere" modtager underretning i tilfælde af ændringer.

Bilag 13

Af bilag 13 fremgår i overskriften, at bilaget omhandler krav til ansøgninger om forsøgstilladelser eller tilladelser, dvs. efter såvel § 17 som § 18. I den efterfølgende tekst fremstår teksten imidlertid ikke helt konsistent, idet nogle afsnit alene omtaler forsøgstilladelser, mens andre omtaler begge typer af tilladelser. Der bør derfor ske justeringer, så teksten fremstår konsistent.

Jakob Willer
Direktør
Teleindustrien